

[Hanne Reintoft.]

gelse, som man faktisk øver; det er et tungt ansvar for et stort parti, der har arbejderbevægelsens delvise tillid.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard): Jeg har kun et ganske kort spørgsmål fra hr. Per Hækkerup at besvare. Hr. Per Hækkerup stillede et spørgsmål om regeringspartiernes dagsordensforslag, hvori man udtaler, at man opfordrer regeringen til i fornødent omfang at fremme gennemførelsen af en indkomstpøolitik, og hvori man bebuder eventuelle lovgivningsmæssige foranstaltninger. Hr. Per Hækkerup spørger så, om det betyder, at man vil fastlægge en indkomstramme, selv om man ikke opnår enighed med lønmodtagernes organisationer. Jeg tror, det må stå alle klart, at en bred indkomstpøolitik, der omfatter alle befolkningsgrupper, herunder offentligt ansatte, landbruget, byerhvervene, pensionisterne og det private arbejdsmarked, simpelt hen ikke kan gennemføres uden lovgivningsmæssige foranstaltninger på en række områder. Hvis hr. Per Hækkerups spørgsmål betyder, at man gerne vil have at vide, om regeringen vil føre en indkomstpøolitik i de kommende år, selv om LO skulle finde på at stille sig negativt, så må svaret på denne baggrund være: ja, det vil vi.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forespørgerne (Per Hækkerup): Må jeg takke statsministeren for svaret, det var jo klart og tydeligt. Nu drejer det sig jo ikke bare om LO, det drejer sig også om de øvrige lønmodtagerorganisationer, men nu er det altså sagt klart og tydeligt, at hvis ikke man makker ret til foråret, så vil regeringen benytte sit flertal til at sørge for, at man kommer til at makke ret.

Jeg skal ikke sige noget som helst til fru Hanne Reintoft, der talte om splid i socialdemokratiet; hun er jo ekspert på det felt, så hun må vide det.

Jeg har en enkelt bemærkning til hr. Haunstrup Clemmensen, som jeg er nødt til at gøre. Han og andre har spurg: hvem er det, der skal rammes med en selektiv kredittøolitik? Der er sandelig ingen, der skal rammes, der er nogen, der skal lattes. Regeringen siger, de vil lette på en måde, som

ikke er nogen lettelse, men bliver en belastning for lønmodtagerne, men vi siger, at man kan lette visse dele af kredittøivningen ved at gøre renten på dette område billigere, hvad vi jo allerede kender til.

Jeg har nævnt problemerne omkring ejendomspriserens stigning, fordi vi betragter det som et helt nødvendigt led i en indkomstpøolitik, at man tager effektivt fat på det problem, og jeg nærer ikke den samme tillid som hr. Niels Helveg Petersen til, at det sker med den lovgivning, der er gennemført.

Det er ikke indkomstpøolitik, når man fra 1. juli gennemfører moms, det er finanspøolitik, og det vil vi ikke være med til.

I den forbindelse vil jeg gerne sige til hr. Henry Christensen, at det er helt forkert at fremstille det på den måde, at vi var villige til at pumpe en milliard kr. ud. Forholdet er det, at vi under forhandlingerne i 21. mandsudvalget bl. a. foreslog, at der blev gennemført visse lettelser for de dårligst stillede i samfundet, og vi gik så langt under forhandlingerne som ned til ca. 500-600 mill. kr.; det forslag, som socialministeren senere fremsatte, har en ramme på, jeg tror, det er 200 mill. kr. Men samtidig foreslog vi jo, at andre indtægter kunne skaffes, bl. a. fra B-skatteydernes indkomster — den sene indbetaling, som sker for B-skatteyderne — og en skærpet kapitalvindingsafgift, som efter vor opfattelse også må indgå i en indkomstpøolitik.

Jeg skal derfor kun sige, at jeg kan jo ikke gøre for det, hvis man ikke gør sig den uløjlighed virkelig at høre efter, hvad der bliver sagt om, hvad vi mener om problemet indkomstpøolitik. Vi afviser altså moms, det har intet med indkomstpøolitik at gøre. Vi har sagt, at vi vil naturligvis ikke afvise at diskutere indkomstpøolitik, og har føjet til, at den skal omfatte de 4-5 punkter, jeg nævnte tidligere på dagen. Men der er jo ikke spor i vejen for, at man kan inddrage en række andre områder, som naturligt melder sig i det øjeblik, man diskuterer indkomstpøolitikken. Vi har altså ikke villet afvise, at noget sådant kan ske, men vi har forstået, at regeringens betingelser for at gå ind i en indkomstpøolitisk diskussion er af en sådan art, at vi på forhånd må afvise at deltage under de forudsætninger, som regeringen har opstillet.